

Dim. 19/06/2022 12 :05

Szanowny Panie.

Nazywam się Teresa Lalik.

4 czerwca br uczestniczyłam w fantastycznym spotkaniu z Panem, w Nowohuckim Centrum Kultury.

Dla przypomnienia okoliczności, przesyłam w załączeniu zdjęcie, dziś dla mnie pamiątkowe...

Godziny tam spędzone, na słuchaniu Pana wspomnień, na dyskusji, na oglądaniu filmu – bezcenne, na długo wypełnią moją pamięć..

Choć wówczas dane mi było podziękować Panu osobiście, to czynię to niniejszym - powtórnie.

Dziękuję, że wiele, wiele lat temu uznał Pan – i słusznie – że Zdzisław Beksiński jest tym Artystą, któremu warto poświęcić czas, pot i pieniądze, by Jego niekonwencjonalna, wyjątkowa sztuka mogła zaistnieć w świadomości i kulturze polskiej, wypełniając jedną z kart naszego, europejskiego i światowego dziedzictwa. Wierzę, że największy podziw i uznanie dla tak nietuzinkowego Talentu jeszcze przed nami, bo historia się mylić nie może.

Moja fascynacja tą postacią jest krótka, lecz intensywna. Jeszcze cztery lata temu pracowałam „w pełnym wymiarze”, nie myśląc zwolnić tempa. Zawsze w pośpiechu, praca, dom, dom bez dzieci lecz z kochanym Mężem. Prozaiczne, acz absorbujące codzienne zajęcia, pochłaniające czas i energię...

(...)

Dlaczego o tym pisze? Nie, nie po to, by epatować swoim życiorysem..., lecz by powiedzieć, że w tym właśnie czasie mogłam poznać i pogłębić moją wiedzę o malarstwie Mistrza ZB. Mogłam zobaczyć „na żywo” Jego obrazy w nowohuckiej galerii i .... czytać, czytać...

A tę możliwość delektowania się sztuką z bliska zawdzięczam ja - jak i innych wielu - Panu. Bez Pana wycucia chwili i okoliczności, bez zachłyśnięcia się kiedyś malarstwem Beksińskiego, bez pokochania Jego obrazów i może położenia wszystkiego na jednej szali – nie byłoby Galerii, spotkań, wspomnień i niekończących się opowieści. Tych nagranych, opowiedzianych, spisanych na tak wielu stronach wspomnień. Żywych, pasjonujących, ale nade wszystko - autentycznych, wypełnionych prawdą relacji dwóch Intelktualistów, różniących się często w poglądach i postrzeganiu otaczającej rzeczywistości, ale połączonych tą samą fascynacją i artystyczną wrażliwością. Tudzież ... biznesem.

Choć – jak wiemy - znajomość Panów nie zawsze była łatwa, to myślę, że bilans jest pozytywny, stanowiący źródło satysfakcji i poczucia spełnienia. To chyba błogie uczucie, prawda?

(...)

W trakcie podpisywania książki, wspomniałam nieskromnie Panu o mej pasji.

Wówczas Pan powiedział:”To proszę przesłać mi zdjęcia tych obrazów”.

I ..... skoro „słowo się rzekło, kobyłka u płota”!

Przesyłam w załączeniu!

Z nieśmiałością wielką z jednej, a ze wzruszeniem – z drugiej strony. I proszę o... sprawiedliwy wyrok! Proszę nie szczędzić krytyk i śmiało wystawiać ostre cenzurki! Mnie i tak nic nie zniechęci do dalszego malowania. Bo przecież nie jest łatwo zniechęcić do prawdziwej miłości, nieprawdaż?

A Pana ocena, ta najbardziej surowa i szczerą, będzie dla mnie i tak fantastycznym wyróżnieniem i prezentem od losu! A nade wszystko, najbardziej profesjonalną opinią!

(...)

Czas kończyć, bo zbyt dużo i długo, a czas Pana jest przecież bezcenny. A tyle wątków jeszcze się w głowie kłębi. Ale basta!

Kończąc definitywnie, raz jeszcze powtórzę: "Dziękuję".

I życzę Panu zdrowia, bo to wartość najważniejsza i nie przereklamowana.

Życzę też niekończącego się zapału i entuzjazmu dla Sztuki, która przecież wypełniła większą część Pana życia.

Mówię też z nadzieją: "Do zobaczenia". Może kiedyś, znów w Krakowie, w NCK-u..... przy kolejnej Pana książce.....

Z wyrazami szacunku

Teresa Lalik